

[Justitsministeren.]

kommet til det Resultat, at længere kan man ikke naa — jeg ved jo ikke, om der skulde være Mulighed for en eller anden Ændring —, ja, saa maa man tage sit Ansvar og gennemføre Forslaget, og saa kan jeg ikke se noget betænkeligt heri. Der vil altid være en Del Kritik, Utilfredshed og Uro over for alt nyt, specielt her i Landet, men hvis man i øvrigt mener, at Forslaget bør gennemføres, bør man tage denne Kritik.

Jeg hørte nok det ærede Medlem sige, at der efter hans Mening øvedes Uret over for det kommunale Politi. Det, man fra Politiforbundets Side klager over, er jo Lønstillingen, specielt hvad angaar Kriminalpolitiet eller det hidtidige sønderjyske Ordenspoliti. Paa andre Omraader kan man fra Dansk Politiforbunds Side ikke klage hverken over mig eller de andre Myndigheder, der har haft med Behandlingen af Forslaget at gøre, thi der er i vid Udstrækning taget Hensyn til deres Ønsker. Det er paa dette ene Punkt eller væsentligt paa dette ene Punkt, Klagen lyder, og det er altsaa paa dette Punkt, det ærede Medlem mener, at der er øvet Uret over for det kommunale Politi. Det er sent, Det konservative Parti er kommet til den Opfattelse. Jeg har hidtil ikke mødt nogen Indsats fra Det konservative Folkeparti for at forbedre Lønningerne for Ordenspolitiet, ikke den mindste. Der faldt en lignende Bemærkning fra Partiets Ordfører i Folketinget, men den var ligesom den ærede Ordførers i Dag knyttet til følgende Tilføjelse: at det i Forvejen vilde blive for dyrt med denne Ordning, og at det gjaldt om at indføre Besparelser. Jeg svarede dertil i Folketinget, at det kun er Oppositionen, det er aldrig en Regering, der kan forhøje Lønninger og samtidig opnaa Besparelser. Hvis man er betænkelig ved de foreslaaede Bekostninger, maa man da blive endnu mere betænkelig, naar man selv forøger disse. Jeg har, som sagt, heller ikke hidtil hørt, paa hvilke Omraader det ærede Medlem vil sætte ind til Fordel for det kommunale Politi, saa det betyder noget.

Som et særligt Eksempel paa, hvor slet vi andre lovgiver, nævnte den ærede konservative Ordfører § 112, hvor der hele Tiden staar „som Regel“:

„Som Regel kan ingen ansættes som Politimester . . .“

„For at kunne beskikkes som Politikommisær skal vedkommende som Regel have gjort Tjeneste . . .“

Og endelig:

„Politibetjente skal ved deres Ansættelse være over 25 Aar og maa som Regel ikke være over 35. Forinden Ansættelsen skal de som Regel have gennemgaaet et af Justitsministeren anordnet Kursus og bestaaet en dertil knyttet Prøve.“

Endvidere:

„Justitsministeren kan i særlige Tilfælde meddele Fritagelse for disse sidste Bestemmelser.“

Hvis det ærede Medlem var Justitsminister, og han vilde være loyal — hvad jeg altid bestræber mig for —, kunde han ikke sige, at disse Bestemmelser var indholdsløse, fordi der staar „som Regel“. Og jeg kan godt sige det ærede Medlem, hvorfor der staar „som Regel“. Med Hensyn specielt til Politimestrene staar der „som Regel“, fordi der fra visse andre Sider, nemlig fra Dommerfuldmægtigene og navnlig fra Amtsfuldsmægtigene, er rettet alvorlige Henstillinger baade til mig og til Folketingsudvalget om ikke absolut at kræve, at man skulde have haft Ansættelse i 3 Aar som Politifuldmægtig for at blive Politimester. Nu er det ogsaa sket, at jeg har udnævnt en Amtsfuldsmægtig til Politimester paa Grund af hans store Indsigt i Kredens Forhold og hans Dygtighed og Kvalifikationer i det hele, og derfor har jeg imødekomet disse Henvendelser. Som Følge deraf staar der, at „som Regel“ kræves dette; men der kan forekomme Undtagelser, hvor man vil foretrække en anden paa Grund af hans særlige Kvalifikationer. Paa samme Maade kan det ske, at der kan være en enkelt Mand, man gerne vilde ansætte, skønt han er over 35 Aar, og derfor staar der her „som Regel“. Det er dog ikke betydningsløst; man maa da som Justitsminister angive ganske særlige Grunde, naar man gaar udenfor.

Det ærede Medlem sluttede med at nævne en Artikel fra Dansk Sygeplejersaadts Blad, tror jeg, det var, af en Overlæge i Vejen om forskellige Konstitutionstyper, en Artikel, som det ærede Medlem aabenbart ikke havde læst uden i den forvrængede Skikkelse, hvori den er gengivet i „Berlingske Tidende“ og „Vendsyssel Tidende“, og som Lægen ogsaa skriftligt over for mig meget har beklaget. Men jeg vil dog sige til det ærede Medlem, at her var jo Tale om Konstitutionstyper, og det skal han være meget forsigtig med at overføre paa Papirer eller Lovforslag. Jeg henstiller derfor til det ærede Medlem, at han sætter sig ind i disse Typer paa en ganske anden Maade, end det er lykkedes ham hidtil; det var en